

[Bente Juncker]

år, for de kan udføre nøjagtig det samme arbejde.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det er maskeret udbytte. Der er da muligvis nogle, der benytter sig af dette, men jeg synes nu, det er synd for børnene. Hvis børn på 14 år udfører et arbejde, skal de så sandelig også have penge for det.

Vi kan i CD ikke støtte forslaget.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiets almindelige holdning til det foreliggende forslags indplacering i vores skattelovssamling er fremgået af de betragtninger, som jeg anførte under det foregående punkt på dagsordenen.

Når vi så går over til det enkeltspørgsmål, der her er tale om, har Socialdemokratiet altså i dette tilfælde fået øje på, at hvis man driver en virksomhed som personligt interessentskab, kommanditselskab, eller hvad det nu kan være, er der nogle regler, når man beskæftiger børn under 15 år, og når man driver den som anpartsselskab eller aktieselskab, er der nogle andre; det gælder formentlig også erhvervsdrivende fonde, eller hvad der nu ellers kan være tale om.

Så siger man: Ordning muss sein. Vi må lave ensartede regler, og de ensartede regler, vi skal lave, skal være de skrappeste. Det er simpelt hen Socialdemokratiets indstilling til dette. Og så kommer den socialdemokratiske ordfører med en argumentation, der er, som når Socialdemokratiet er absolut værst. Man siger nemlig: Jamen tænk på den gule jantemisundelse! De stakkels selvstændige næringsdrivende, hvis børns løn de ikke kan fradrage, de må da blive besjælet af det største had til dem, der har lavet anpartsselskaber, og som altså får én promise mere i fradrag, fordi de kan fradrage børnenes løn, selv om de er under 15 år. Er det da ikke sådan, at verden styrter sammen?

Sådan er selvstændige næringsdrivende ikke. De er selvfølgelig glædest, når de selv kan få fradrag, men de er også lykkelige, når naboen kan få det. Det er lige stik modsat opfattelsen i Socialdemokratiet. De selvstændige glæder sig over alle, der kan slippe uden om skattevæsenet, og der er ikke noget med, at de er kede af det, når andre får fradrag. Kan man ikke opnå det bedste, altså selv at få et fradrag, er man da glad, når andre får et. Sådan er moralen i Danmark – lige stik modsat socialdemokratisme.

Og hr. Bernhard Baunsgaard fremmaler et Dickensmaleri om, hvordan børns arbejde var i England under den begyndende industrialisering, hvorfor hovedreglen må være, at børn under 15 år skal lade være med at arbejde. Jamen situationen er noget anderledes i Danmark i dag end tidligere, da man lod børnene slæbe sig pukkelrygge til under arbejdet. I dag er det sundt, hvis man i dette forkvaklede samfund kan få lært sine børn at arbejde, faktisk allerede fra de stiger ud af vuggen eller endnu før. Det er at arbejde, vi skal lære vore børn, og bestemt ikke, at de skal unddrage sig det ud fra gammeldags rektorerfaringer, der stammer fra, hvad man har læst i engelsklærebogen tilbage i 1830'erne, eller hvor nu hr. Bernhard Baunsgaard har sine forestillinger fra.

Når vi skal betragte det foreliggende forslag, er det da rigtigt, som Socialdemokratiet siger, at der er forskel på, om der er tale om et anpartsselskab eller om en selvstændig næringsdrivende, f.eks. den, vi så ved det foregående forslag, hvor man ville gøre det hårdere for anpartsselskaberne og for selvstændige næringsdrivende. Skal man endelig ind på familieskat-teretten, står det nok værst til med den medhjælpende ægtefælle, som der kan gives fuldt fradrag for, når hun er ansat i et anpartsselskab, mens man skal langt ned under Hardy Hansens mindstetarif, hvis det drejer sig om en medhjælpende ægtefælle i en bondevirksomhed eller andet, der ikke kan omdannes til et selvstændigt skattesubjekt som f.eks. et aktieselskab.

Derfor er det ærlig talt at gå meget kraftigt i småtingsafdelingen at tage fat særlig på børnene i stedet for at tage fat på ægtefællen. Uden selvfølgelig at skulle begynde at forberede debatten til i morgen vil jeg nok sige: Hvordan med det registrerede partnerskab, som man er så glad for i de kredse, hvordan skal det behandles? Da er det immervæk sådan, at denne ulykkelige hovedaktionærregel, som vi fik ind, da Socialdemokratiet skiftede skatteminister i 1981, hvor vi fik dette tåbelige hovedaktionærbegreb ind i aktionærbeskatningsloven, overbebyrder Socialdemokraterne ganske og aldeles, når man nu både i det foregående lovforslag og i dette lovforslag foreslår, at den absolut skal være kriteriet. I masser af tilfælde er det nemlig simpelt hen tillidsmandens børn, som man laver skattefiduser og bedrageri med, idet man ansætter en mand, der overhovedet ikke er